Ο πραγματικά σοφός άνθρωπος (Άγιος Ιουστίνος Πόποβιτς)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 24 Ιανουαρίου, 2023

Σοφία εἶναι τὸ νὰ ζεῖ κανεὶς μὲ εὐαγγελικὴ «εὐταξία», μὲ εὐαγγελικὴ «ἀκρίβεια».

Ἀφροσύνη πάλι εἶναι, τὸ νὰ ζεῖ κάποιος διασκεδάζοντας ἀτάκτως, ἀναλώνοντας τὴν ψυχή του σὲ ἁμαρτίες καὶ πάθη. Σοφὸς ἐκεῖνος, ποὺ χτίζει τὸ οἰκοδόμημα τῆς ψυχῆς του στὴν τήρηση τῶν ἱερῶν ἐντολῶν τοῦ Εὐαγγελίου.

Ἄφρων εἶναι ἐκεῖνος, ποὺ πράττει τὸ ἀντίθετο. Γιατί ὅλα ὅσα οἰκοδομοῦνται ἐπάνω στὸν Ἰησοῦ Χριστὸ ἀντέχουν σὲ ὅλες τὶς καταιγίδες καὶ φουρτοῦνες καὶ στὰ δεινὰ τῶν πειρασμῶν, τῆς ἁμαρτίας, τοῦ θανάτου καὶ τοῦ διαβόλου.

Ὅτι πάλι οἰκοδομεῖται δίχως Χριστὸ καὶ ἐρήμην τοῦ Χριστοῦ καὶ ἐνάντια στὸν Χριστό, εὔκολα καταρρέει καὶ συντρίβεται, μόλις φανοῦν οἱ φουρτοῦνες τῶν πειρασμῶν, τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν παθῶν, μὰ κυρίως ὅταν φανοῦν ὁ ἄνεμος τοῦ θανάτου καὶ τοῦ δαιμονισμοῦ.

Γιὰ μᾶς τοὺς Χριστιανούς, τοὺς φωτισμένους καὶ διαφωτισμένους ἐν Χριστῷ, τὰ πάντα σὲ αὐτὸ τὸν κόσμο ἔχουν νόημα καὶ ἀξία, ἐφόσον ἀποτελοῦν μέσον καὶ ὁδὸ πρὸς τὴν αἰωνιότητα. Ἐπειδὴ ἐμεῖς βλέπουμε ἐκεῖνο ποὺ δὲν φαίνεται καὶ ἀτενίζουμε τὸ ἀόρατο.

Ρυθμίζουμε ὅλη μας τὴν ζωὴ μέσα στὸν χρόνο μὲ βάση ἐκεῖνο ποὺ εἶναι αἰώνιο, τὸ ἀνθρώπινο μὲ βάση τὸ Θεανθρώπινο. Ὅσο ὑπάρχει κάτι τὸ αἰώνιο μέσα στὰ ὅρια τοῦ χρονικοῦ, συντηρούμαστε μὲ αὐτό. Ὅταν ὅμως αὐτὸ ἐκλείπει, τὸ ἀναζητοῦμε πέρα ἀπὸ τὸν χρόνο, στὸ Βασίλειο τοῦ ἀτελεύτητου καὶ ἀοράτου. Ἀτενίζουμε τὰ πάντα ὑπὸ τὸ πρίσμα τῆς αἰωνιότητας, δηλ. **ὑπὸ τὸ πρίσμα τοῦ Χριστοῦ**, ἀφοῦ Ἐκείνος εἶναι ὁ αἰώνιος Θεὸς καὶ Κύριος.

Ὁ ἀγῶνας μας εἶναι ἐνάντια στοὺς ἐχθροὺς τῆς αἰωνιότητας καὶ τῆς ἀθανασίας μας. Αὐτοὶ εἶναι: οἱ ἁμαρτίες μας, τὰ πάθη μας, οἱ πόθοι μας, τὰ πνευματικὰ τῆς πονηρίας (Ἔφ. 6, 12). **Κάθε ἁμαρτία κλέβει καὶ λίγη ἀπὸ τὴν αἰωνιότητά μας καὶ ἀπονεκρώνει τὴν ἀθανασία μας**. Ἂς μὴ γελιόμαστε: **ἡ φιλία μὲ τὴν ἁμαρτία εἶναι ἔχθρα μὲ τὸν Θεό, ἔχθρα μὲ τὸν Κύριο καὶ Χριστό.**

Δίχως τὴν πίστη στὸν Κύριο καὶ Χριστό, δίχως τὴν ἀναγέννηση ἐν Χριστῷ τῷ Κυρίῳ, δίχως τὴν ζωὴ ἐν Χριστῷ τῷ Κυρίῳ, **ὁ ἄνθρωπος εἶναι καὶ παραμένει ἐργαστήριο δαιμόνων.**

Πῶς μπορεῖ ὁ ἄνθρωπος νὰ ἀποδείξει πὼς σήμερα εἶναι τοῦ Χριστοῦ, ἐνῶ μέχρι χτὲς δὲν ἦταν δικός Του; Δίχως ἀμφιβολία, μὲ καινὲς σκέψεις στὴν θέση τῶν παλαιῶν, μὲ καινὰ αἰσθήματα στὴν θέση τῶν παλαιῶν, μὲ καινὲς ἐπιθυμίες στὴν θέση τῶν παλαιῶν, μὲ μία λέξη: **μὲ καινὴ ζωὴ στὴν θέση τῆς παλαιᾶς καὶ μάλιστα ζωὴ εὐαγγελικὴ καὶ Θεανθρώπινη.**

(Πηγή: impantokratoros.gr*)*